

Zbornik sudske prakse

Predmet C-564/13 P

**Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion
protiv
Europske komisije**

„Žalba – Članak 340. stavak 1. UFEU-a – Ugovorna odgovornost Unije – Članak 272. UFEU-a – Arbitražna klauzula – Šesti okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti – Ugovori koji se odnose na projekte Ontogov, FIT i RACWeb – Prihvatljivi troškovi i iznosi koje je Komisija isplatila – Deklaratorna tužba – Izostanak postojećeg i stvarnog pravnog interesa“

Sažetak – Presuda Suda (peto vijeće) od 26. veljače 2015.

1. *Sudski postupak – Pokretanje postupka pred Općim sudom na temelju arbitražne klauzule – Nadležnost Općeg suda utvrđena isključivo člancima 256. i 272. UFEU-a i arbitražna klauzula – Nadležnost za postupanje po deklaratornoj tužbi – Ocjena*

(čl. 256. i 272. UFEU-a)

2. *Tužba za poništenje – Fizičke ili pravne osobe – Pravni interes – Potreba postojećeg i konkretnog interesa – Ocjena u trenutku podnošenja tužbe – Deklaratorna tužba*

(čl. 263. st. 4. UFEU-a)

1. U skladu s člankom 272. UFEU-a, u vezi s člankom 256. UFEU-a, Opći sud nadležan je za provođenje postupka i odlučivanje u prvom stupnju, na temelju arbitražne klauzule sadržane u ugovoru sklopljenom od strane Unije ili u njezino ime, bez obzira na to radi li se o javnopravnom ili privatnopravnom ugovoru. Iz toga proizlazi da članak 272. UFEU-a predstavlja posebnu odredbu koja omogućava pokretanje postupka pred sucem Unije na temelju arbitražne klauzule koju su stranke ugovorile za javnopravne ili privatnopravne ugovore, i to bez ograničenja s obzirom na narav tužbe koja je podnesena sucu Unije.

U skladu s arbitražnom klauzulom iz članka 13. ugovora o kojima je riječ, Opći sud ili Sud, ovisno o slučaju, nadležan je za odlučivanje o sporovima između Unije i ugovornih stranaka kad je riječ o valjanosti, primjeni ili tumačenju tih ugovora. Iz toga proizlazi da ta arbitražna klauzula ne ograničava nadležnosti Općeg suda ili Suda s obzirom na narav tužbe. S obzirom na njezinu formulaciju, spomenutom arbitražnom klauzulom stoga se može uspostaviti nadležnost Općeg suda ili Suda za odlučivanje o deklaratornoj tužbi, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja se odnosi na spor između Unije i žalitelja o valjanosti, primjenjivosti ili tumačenju spomenutih ugovora.

(t. 22., 23., 25., 26.)

2. Pravni interes u okviru deklaratorne tužbe mora postojati, imajući u vidu predmet tužbe, u stadiju podnošenja tužbe jer je ona u protivnom nedopuštena.

Žalitelj neosnovano tvrdi da je na dan podnošenja tužbe pred Općim sudom imao postojeći i stvaran pravni interes koji zahtijeva pravnu zaštitu s obzirom na to da nadležna služba Komisije još nije zahtijevala povrat s naslova troškova isplaćenih u okviru ugovora o kojima je riječ. Usto, u pogledu prihvatljivosti spornih troškova bio je u tijeku postupak revizije, koji predstavlja samo prethodni i pripremni postupak, odvojen od postupka koji možda može završiti povratom, koji provode Komisijine operativne službe. Slijedom toga, i dalje je bilo dvojbeno može li i u kojoj mjeri Komisija zahtijevati povrat spomenutih troškova.

(t. 31., 32., 34., 35.)